

ROOS RENCKENS

Tekst en beeld: Ellen Grootoonk, november 2015

‘HET SJAMAMENWERK OPENBAART ZICH’

Ik ben rond mijn veertigste begonnen, ik zocht werk dat bij mij paste. Ik ben in de verpleging geweest maar dat vond ik niet creatief genoeg, dat was teveel in een systeem geplaatst. Daar voelde ik me niet zo prettig in. Toen ben ik op het Ruige Veld in Drenthe, dat was een instelling voor moeilijk opvoedbare en soms psychiatrische kinderen, gaan werken. Die kinderen werden daar niet behandeld maar in zoverre opgenomen dat het leefbaar voor hen was. En ik dacht: ‘Ze leren van alles, netjes te eten noem maar op maar ik kan wel eens wat creatiefs met ze doen om te kijken welke vermogens ze hebben’. Daar ben ik niet voor opgeleid maar ik kan gemakkelijk afstemmen, dat wist ik onderhand wel. Ik had een gesprek met het hoofd, een psychiater, en stelde voor dat ik daar zou komen werken. En die zei: ‘Kom maar binnen’. Drie keer in de week had ik daar dus vrij spel in een heel groot lokaal en ik mocht natuurlijk alles gebruiken wat er was en als het er niet was kocht ik het gewoon. Ik dacht: ‘Ik ga niet zitten

wachten tot ze het in de vergadering goedkeuren'. Het was voor mij een openbaring om te zien wat de kinderen konden. En mijn werk had effect. Een kind dat niet praatte ging via een poppenkast toch praten. Nou ja, er waren dus van allerlei dingen waarin ze dus wat levendiger werden, ik zag hun vermogens toenemen. Dat vond ik ontzettend leuk werk, dat was op mijn lijf geschreven. En daar werkte een vrouw die op de Kopse Hof is geweest, dat is later een vriendin van me geworden en die zei: 'Hé jij werkt gewoon als sjamaan, ik ken Joska Soos'. En ik zei, ik heb nog nooit van het woord gehoord. Ze zei: 'Jij doet precies hetzelfde, je moet eens naar hem toegaan'. Dat heb ik gedaan. Joska Soos trommelde, hij zag mijn resonantie en allerlei sferen om mij heen en zei: 'Je bent een sjamaan', ik dacht: 'Dat zegt hij misschien tegen iedereen', maar wat hij zei kwam diep binnen. Ik zei: 'Die resonantie waar je het over hebt dat alles resoneert, dat die klank in mij werkt, dat hoor ik nog niet'. Ik kom nog een keer terug als dat bij mij ook zo is. Hij zei: 'Als dat gebeurt, moet je de radio bedienen, anders dringt het teveel naar binnen'. En opeens hoorde ik allemaal klanken in mijn omgeving, alles is klonk, dus niet de wind van de bomen maar de boom zelf. Die vibratie van alles. Het was een overdonderend lawaai, ook door mijn lichaam. En toen heb ik met die knop gewerkt en dat werkte. Ik heb hem er ook bij geroepen als beschermer, ik dacht: 'Dat is me teveel' en dat zakte ook weer af en eigenlijk was het toen geboren bij me. Ik ben terug gegaan naar Joska Soos en toen heeft hij me een tromminwijding gegeven. En hij zei: 'Ik wist wel dat je terug kwam'. En dat was wel leuk. Toen wist ik het, ik begreep hem eerst wel maar ik ben echt iemand die het ervaren moet, het is anders voor mij te abstract. Ik herkende de dingen. Bijvoorbeeld een meisje die in de angst zat en niet in het lichaam, dat zag ik onmiddellijk. In het tekenen van haar, in de manier van bewegen, in alles. Ik snapte maar niet dat die mensen daar op het Ruige Veld het niet zagen. Dus ik gaf ook adviezen daar, terwijl ik helemaal geen opleiding had maar ze namen het aan. En ik had een erg goed contact met die psychiater van het Ruige Veld. Dat is toch ongelooflijk hé, dat je op zo'n manier tot een vermogen komt. En eigenlijk heb ik ook bij de kinderen naar die vermogens gekeken, dat is heel inspirerend. Daar werk ik nog mee, ik kijk naar de vermogens van anderen, die bekrachtig ik waardoor de rest niet zo belangrijk is, waardoor de inspiratie er is. En de levendigheid, dat is wel een ingang.

JOSKA SOOS HEEFT MIJN TROMMEL IN 1988 GEÏNITIEERD. ALS DE TROMMEL NIET INGEWIJD WAS, WAS HET OOK NIET ERG WANT HET ZAT GEWOON IN ME.

Vaak is het zo dat een sjamaan een langdurige doodservaring heeft gehad. Dat is meestal een teken. Dus wat zijn de tekens kun je vragen. Voor een sjamaan. Dit is een teken. En door dingen heen kijken. Dat je dingen zegt die je niet geleerd hebt maar die wel kloppen, dat ik dan verwonderd ben over wat ik opeens weet. Dat zijn allemaal tekens. Zoals die vrouw toen zei toen ik werkte met kinderen, wat ze nodig hebben, hoe ik met ze omging, dat is ook een teken. Ik heb zelf een behoorlijke doodservaring gehad op mijn zevende. Ik heb het bewust herbeleefd en dat is een genade eigenlijk dat dat is gebeurd, want daardoor kan ik er ook bewust door heen reizen kan ik dat ook benoemen. Mijn doodservaring heeft alles uitgewist. In de Hongerwinter had ik geelzucht en mijn lichaam was knalgeel en eigenlijk hadden ze me al opgegeven maar zoals je ziet ben ik er weer. En dat is eigenlijk wel de sjamanistische inwijding maar dat was toen niet bewust. Ik weet wel als kind dat ik ergens anders kon kijken, ik zei altijd: 'Ik kan de ogen verplaatsten', ik kon ergens anders kijken. Voor mij was het zo gewoon maar ik

merkte later dat het niet bij iedereen zo is. Als kind denk je dat het bij iedereen zo is. Mijn ouders waren wel heel open. Ik had gelukkig niet van die ouders die mij in een hokje plaatsten.

Ik ben later nog wel eens naar Joska Soos gegaan, voor een sessie en dan zei hij: 'We moeten de ramen open zetten, het is zo'n vibratie tussen ons en zoveel vuur'. En hij zei: 'Jij hebt de sjamanenziekte'. Ik zei: 'Ik heb er nog nooit van gehoord, vertel mij maar eens wat je bedoelt'. Hij zei: 'Als jij niet oplet, je hebt zoveel vuur, en je drinkt te weinig dan kan dat innerlijke verbranding veroorzaken'. En dat moest ik meer in balans brengen. Dat heb ik gedaan. Ik heb toen een kristal in het water gedaan, dat heeft hij me toen gezegd en ik moest veel drinken, dat doe ik nu nog.

In dit tijd ging ik ook naar Alexander Smit, dat was een Advaita Vedanta leraar, hij was bij Nisargadatta geweest. Dat was de grote leraar in India. Daar in een heel klein kamertje in Bombay is Alexander gerealiseerd tijdens die bijeenkomsten van Nisargadatta. Alexander Smit was heel duidelijk.

IK WAS WEL EEN VROUW MET DE OVERGAVE MAAR NIET ZO BEWUST. IK HAD NOG NOOIT VAN VERLICHTING OF WAT DAN OOK GEHOORD. IK DACHT: 'WAAR HEBBEN ZE HET OVER?'. IK BEN HELEMAAL GEGAAN VOOR THUISKOMEN.

Ik wist niet waarvoor ik kwam, ik had ook niet al die vragen, ik was er gewoon. Maar omdat ik daar dus totaal aanwezig was, was er na drie jaar de doorbraak omdat ik dus zag dat er niet iets is. Ik was zelf totaal aanwezig terwijl ik niet aanwezig was. De 'ik' loste op. Dat is eigenlijk nog zo. Er is wel eens iets, waarvan je zegt daar heb ik last van maar dat lost weer op. Het is echt een genade. Dus Alexander Smit heeft me heel sterk de weg gewezen, bewust gemaakt. Wakkerheid in de overgave. Je hebt twee richtingen, je hebt de bhakti-weg dat is via de overgave tot bevrijding komen of via de kennis, dat is de jnani-weg. En die twee ploffen in elkaar en uit elkaar. Dan is er openheid, stromende openheid en dat is erg mooi, daar ben ik dankbaar voor. Daarna ben ik nog naar Shanti Mayi gegaan, dat is een overweldigende liefdesbron.

HET SJAMANENWERK OPENBAART ZICH. BOEKEN ZIJN WEL INTERESSANT MAAR JE KUNT ER HET WERK NIET UIT LEREN. IK BEN IN RESONANTIE.

Ik stem af met de trommel op wat er aanwezig is. Mijn waarneming benoem ik en daarna trommel ik weer verder. Ik stem af op een lichtveld en daarin openbaart het zich vanzelf wat er aanwezig is. Ik bereid het niet voor, het openbaart zich. Soms heb ik wel een vorm of een idee en dan wikkelt het zich zelf af. Bijvoorbeeld een ritueel met spiegels. Dat is eigenlijk een heel oud ritueel dat tot mij kwam. Niet van iemand maar dat krijg ik door. Dat ritueel wordt uitgevoerd met spiegels en met eieren. De spiegel leg je omgekeerd op de grond en dan geef je iets terug waar je last van hebt waar je bezet mee bent. Dat heb ik ook gebruikt voor een Afghaanse vrouw die trouwde met iemand waar haar familie het niet mee eens was. Zij kon geen kinderen krijgen en voelde de vloek die een soort priester over had afgeroepen. Haar hele familie had haar buitengesloten. Ze werd naar mij verwezen door de huisarts in Zaltbommel. Toen ze bij mij was, kreeg ik het ritueel door waar zij mee vervloekt was. Ik heb dat ritueel vervolgens zelf gebruikt en omgedraaid. Dat was met spiegels en een ei om de negatieve energie weg te

halen en die moest ze naderhand offeren aan het vuur, het water of de aarde en onder de spiegel leggen wat daar gebeurde en de spiegel daar weer op. Dat weerspiegelt de kracht van haar. De natuurlijke kracht. En dat hebben we ook weer op geschreven en dat hebben we met kruiden en met aarde en de vier elementen bekrachtigd. Ze had een mooie ketting om, die hebben we er bij gelegd als krachtvoorwerp. En met dit alles werd de vloek omgedraaid. Het was echt een krachtritueel. Ze heeft daarna vijf kinderen gekregen. Nu is het contact met haar familie ook weer beter.

IK VOEL ME DANKBAAR DAT IK DIT WERK KAN DOEN. DAAR HEB IK EEN TAAK IN.

Ook om mensen die met groepen werken te beschermen. Die vragen hulp aan mij en dan krijgt ik zo'n ritueel door. Of met de trommel, dat ik dat doe. Maar het is meestal gecombineerd. De trommel en het ritueel. Shantimayi bijvoorbeeld, had last van een psychopaat in haar satsangs. Hij verstoorde de boel. Dat was in Gomera in Spanje. Ik ben naar een Madonnabeeld gegaan, waar er heel veel van zijn daar. En daar ervoer ik helderheid en kreeg een ritueel door. Iets met kruisen, een zonneritueel. Ik moest vuur gebruiken om de dingen die gezegd werden te verbranden. En toen hield de overlast op, het had effect.

IK HEB MIJ HEEL LANG SJAMAAN GENOEMD MAAR NU ZEG IK: 'IK WERK SJAMANISTISCH'.

Want anders gaan ze daar op in, en dan zeggen ze, wat is dat dan en daar heb ik niet altijd zin in omdat het sjamanisme op heel veel verschillende manieren gebruikt wordt. Ik heb me ook een tijd spiritueel sjamaan genoemd. Spiritueel is dat er geen afscheidingen zijn. Dat je toevallig een gave hebt is mooi meegenomen. Het gaat er om hoe je er mee om gaat. Het is echt de natuurlijke aard. Maar je kunt dus beter vragen: 'Hoe werk je dan?'. Het is net zo als jij zegt: 'Ik ben een onderwijzeres', ik ben een sjamaan maar ik ben meer dan dat. Zoals jij, als jij les geeft ben je ook meer dan dat. Ik werk sjamanistisch, dat zeg ik vooral omdat ik geen identiteit aan wil nemen. Dat vermogen is mij gegeven en dat gaat door me heen. Dat heb ik met heel veel dingen, bijvoorbeeld met schilderen, dat gaat door me heen.

VOOR MIJ IS HET BELANGRIJKSTE ZELFREALISATIE, THUISKOMEN. EN DAT KUN JE NIET MEER EEN ERVARING NOEMEN. DAT IS EEN TOTALE OMSLAG.

Terwijl alles nog precies hetzelfde is in de wereld maar je identificeert je niet meer met allerlei dingen dus het stroomt gewoon door. Dus wat mij betreft is het veel simpeler dan het voorgelegd wordt. Het is een natuurlijk leven, een wakkere natuurlijke aard is het eigenlijk. Wakker zijn. Er gebeurt van alles om je heen, dat blijft, maar het is niet dat het vast gaat zitten als een idee, de ideeën lossen op, het ik lost op. Ik werk niet vanuit een idee. Dat is ook in het sjamanisme belangrijk. De openheid is belangrijk. En iedereen is verschillend daarin. De ingangen ook.

MIJN VERMOGENS HEBBEN ZICH IN MIJN LEVEN STERK ONTWIKKELD. HET WAS EERST VEEL MEER GERICHT OP IETS EN NU IS HET GERICHT OP MEERDERE DIMENSIES.

Dus als er iemand onbewust nog iets heeft in een andere dimensie, bijvoorbeeld iemand die overleden is, of iemand die helemaal nog niet op de grond staat, dan reis ik daar naar toe, om dat te bestempelen bij diegene. Dat het bewust wordt, dat het niet hier en daar is maar dat het

altijd hier is, waar je ook bent. En om die twee velden te wisselen, dan wordt het duidelijker en het gaat er alleen maar om dat je daar bewust aanwezig bent. En je hoeft het niet te veranderen, het verandert vanzelf namelijk. Als het bewust is en je ervaart het dan dan verandert het. En op een gegeven moment is het weg, en dan ervaar je het ook niet meer. Dan is het een expansie vanuit een punt. Een expansie die heel wijd is, dat expandeert dan is het één groot veld. En dat is dan ook nog niet eens de realiteit bij wijze van spreken zijn er twee velden, wat natuurlijk nooit zo is. Het is een wezen een veld maar je ervaart het dan niet als een veld. Daar gaat het dan over. In wezen is alles een maar als er allemaal ideeën tussen zitten en ikjes en als dat oplost dan ploft dat allemaal in elkaar.

Het reizen in de dimensies is heel makkelijk voor me. In het begin van mijn sjamanenwerk was het zo dat ik overal naar toe reisde maar dan kom je vaak in hele hoge vibratievelden en als je dan terug komt in je lichaam dan deed dat gewoon pijn en later dacht ik: 'Ik vraag mijn lichaam er bij'.

HET' IK' ZIT ER NIET TUSSEN.

Het openbaart zich maar er zijn ook velden die ik ken, die ik kan oproepen, die ik dan zie bij die ander. Die gebruik ik. De ene keer is het open, dan krijg ik wat aanwezig is en de andere keer zie ik een veld en dan roep ik dat op. Bijvoorbeeld het veld van de scarabee, of van een grote meester, een natuurplek of van Medicine Boeddha. Deze Boeddha representeert het helend vermogen dat in ieder aanwezig is. Kijk daar is het ook zo als ik het zeg: 'Hij is niet de heler hij heeft die identiteit niet'. Dat is het zelfde waarom ik zeg ik doe sjamanistisch werk. Natuurlijk is het in iedereen aanwezig want anders zou het niet overkomen. Maar de manier waarop ik het doe is met resonantie en waarmee ik het om kan zetten en ik door oorlog waar het mee te maken heeft. Voor een vorm geur, een kleur een klank, al die zintuigen zitten eigenlijk in elkaar mijn ingang is de resonantie. En soms weet ik het gewoon.

IK VIND HET WEL PRETTIG DAT IK VRIJ BEN, DAT IS VOOR MIJ HET BELANGRIJKSTE, DAT ER NIETS TUSSEN ZIT EN DAT IK ME OPEN STEL ZONDER ALLERLEI GEDACHTEN EN DINGEN EN IK KIJK IEDERE KEER OPNIEUW.

Soms zeg ik precies het zelfde als de vorige keer. Dan is het er gewoon nog, anders zou ik het niet zien. Ik heb ook visioenen, ik ben dan visionair dan zie ik het opeens. Of ik zie een hele familie of ik zie in een flits een heel leven en daar ben ik wel blij mee. Ik weet niet of iedereen dat zou kunnen, ik denk het niet. Net als met pianospel, de een heeft een ongelooflijk muzikaal vermogen, de ander ziet hele wiskundige vormen.

Als ik begin met mijn sjamanenwerk dan krijg ik iets van die ander door wat die ander herkent. Er was bijvoorbeeld een keer een Surinamer bij mij. Hij was een leerling-sjamaan en hij was bezorgd om zijn stam in Suriname. Ik krijg dan beelden door en benoem die, zoals: 'Ruikt je vader naar tabak ziet hij er zo uit, loopt hij mank', en dan ga ik verder. In dit geval waren het de kraaien, bepaalde symbolen daar, ik wist dat dat hun krachtsymbool was, en ik beschreef hoe zijn leermeester er uit zag ik kreeg heel veel dingen door van hem en dan zit ik daar helemaal bij de bosnegers in Suriname. Ik heb in Brazilië eens sjamanen gezien die in trance kwamen en met schuim op de mond gingen ze helingen doen en dan kwamen ze weer uit de trance en dan

waren ze weer de persoon die ze normaal waren maar dat heb ik niet. Ik kan er in en uit. Daar ben ik erg blij mee dat ik het niet helemaal wordt bij wijze van spreken. Dat is het verschil, ik kan er in en ik kan eruit. Ik ben meer dan dat. Ik vind het heel fijn om mensen bewust te maken en hen te wijzen op hun vermogen en te bekrachtigen en dat is ontzettend fijn om te doen.

DE HELING IS TOCH DAT JE TERUG GAAT NAAR DE NATUURLIJKE VIBRATIE WANT ALLES IS NATUURLIJK PERFECT. HET ZIJN WEL MYSTERIES. HET GAAT TOCH OM DE LIEFDE EN DE INTENTIE EN DE BEZIELING. WANT IK ZIE DAT ALLES BEZIELD IS.

